

**Liturgie voor de gedachtenisdienst
op de laatste zondag van het kerkelijk jaar**

**De Edenhof
21 november 2021**

Voorganger: Odelia Roorda – Jansen
Organist: Ubo Jan Bolt

Welkom en mededelingen

Aanvangslied 103: 1, 3, 5

Zegen, mijn ziel, de grote naam des Heren,
laat al wat binnen in mij is Hem eren,
vergeet niet hoe zijn liefde u heeft geleid,
gedenk zijn goedheid, die u wil vergeven,
die u geneest, die uit het graf uw leven
verlost en kroont met goedertierenheid.

Hij is een God van liefde en genade,
barmhartigheid en goedheid zijn de daden
van Hem die niet voor altijd met ons twist,
die ons niet doet naar alles wat wij deden,
ons niet naar onze ongerechtigheden
vergelddt, maar onze schuld heeft uitgewist.

Zoals een vader liefdevol zijn armen
slaat om zijn kind, omringt ons met erbarmen
God onze Vader, want wij zijn van Hem.
Hij die ons zelf uit aarde heeft genomen,
Hij weet, dat wij, uit stof aan 't licht gekomen,
slechts leven op de adem van zijn stem.

Moment van stilte

Paaskaars wordt ontstoken/woorden bij de Paaskaars

Drempelgebed, bemoediging en groet

Lied 835: 1, 3, 4

Jezus, ga ons voor deze wereld door,
en U volgend op uw schreden
gaan wij moedig met U mede.
Leid ons aan uw hand
naar het vaderland.

Krimpt ons angstig hart onder eigen smart,
moet het met de ander lijden,
Jezus, geef ons kracht tot beide.
Wees Gij zelf het licht
dat ons troost en richt.

In de woestenij,
Heer, blijf ons nabij
met uw troost en met uw zegen
tot aan 't eind van onze wegen.
Leid ons op uw tijd
in uw heerlijkheid.

Inleiding op de dienst

Gebed om ontferming

Lied 657: 1, 2

Zolang wij ademen
schept Gij in ons de kracht
om zingend te vertalen
waartoe wij zijn gedacht:
elkaar zijn wij gegeven
tot kleur en samenklank.
De lofzang om het leven
geeft stem aan onze dank.

Al is mijn stem gebroken,
mijn adem zonder kracht,
het lied op and're lippen
draagt mij dan door de nacht.
Door ademnood bevangen
of in verdriet verstild:
het lied van Uw verlangen
heeft mij aan 't licht getild.

Lezing: 1 Thessalonicenzen 4: 13 – 15

Lied 283: 1, 4

In de veelheid van geluiden
in het stormen van de tijd,
zoeken wij het zachte suizen
van het woord, dat ons verblijdt.

Laat uw dauw van vrede dalen
in de voren van de tijd.
Vat ons samen in de stralen
van uw goedertierenheid.

Lezing: openbaring 21: 22 t/m 25 en 22: 1

Lied 747: 1, 2, 4

Eens komt de grote zomer
waarin zich 't hart verblijdt.
God zal op aarde komen
met groene eeuwigheid.
De hemel en de aarde
wordt stralende en puur.
God zal zich openbaren
in heel zijn creatuur.

Geen woord kan het bereiken,
het is aan niets gelijk,
met niets te vergelijken
dat schone koninkrijk.
Als God zich openbaren
zal op de jongste dag
dan zullen wij ervaren
wat Hij met ons vermag.

Ook ons zal God verlossen
uit alle pijn en nood,
van 't woeden van de boze,
van 't vrezen voor de dood,
van aarzelen en klagen,
verdriet en bitterheid,
van alles wat wij dragen,
van 't lijden aan de tijd.

Overdenking

Orgelspel

Dienst der gedachtenis:

Inleiding en het noemen van de namen.

Bij elke naam zingen we 2 coupletten van Lied 753

Jantinus Venekamp † 9 maart 2021

Er is een land van louter licht
waar heiligen heersers zijn.
Nooit gaat de gouden dag daar dicht
in duisternis of pijn.

Daar is het altijd lentetijd,
in bloei staat elke plant.
Alleen de smalle doodszeescheidt
ons van dat zalig land.

Margreet Teune - Weesjes † 15 juni 2021

Men ziet het veld aan de overkant
in groene luister staan,
als Israël 't beloofde land
zag over de Jordaan.

Maar ach de stervelingen staan
hier huiverend terzij,
en durven niet op weg te gaan,
het duister niet voorbij.

Tjabel Klok † 7 oktober 2021

Hing niet het wolkendek zo zwart
van twijfel om ons heen,
wij zouden 't land zien van ons hart,
dat 't hemels licht bescheen.

God, laat ons staan als Mozes hier
hoog in uw zonneshijn,
en geen Jordaan, geen doodsrivier
zal scheiding voor ons zijn.

Mogelijkheid voor anderen om een lichtje aan te steken

Kaars aansteken voor allen die wij niet kennen...

Lezen van Lied 982: 1, 3

In de bloembol is de krokus,
in de pit de appelboom,
in de pop huist een belofte:
vlinders fladderen straks rond.
In de koude van de winter
groeit de lente ondergronds,
nog verborgen tot het uitkomt,
God ziet naar de schepping om.

In ons einde is de aanvang,
in de tijd oneindigheid,
in de twijfel ligt geloven,
in ons leven eeuwigheid,
in de dood het nieuwe leven,
overwonnen alle strijd,
nog verborgen tot het uitkomt,
God alleen herkent die tijd.

Dank en voorbeden, stil gebed , Onze Vader

Slotlied 422; 1, 2, 3

Laat de woorden, die we hoorden
klinken in het hart.
Laat ze vruchten dragen, alle, alle dagen
door uw stille kracht.

Laat ons weten, nooit vergeten
hoe U tot ons spreekt:
sterker dan de machten, zijn de zwakke krachten,
vuur dat U ontsteekt.

Laat ons hopen, biddend hopen,
dat de liefde wint.
Wil geloof ons geven, dat door zo te leven,
hier Gods rijk begint.

Zegen (wordt beantwoord door allen, met gezongen amen)

